

EL PILAR

Un far a Cunit

Pau Batlle

Alguna vegada hi ha hagut un far a Cunit? Davant la planúria daurada de la seva costa sembla impossible que a algú se li acudís construir-ne un. Però a Cunit, fins fa poc, hi havia un far. Una llum que orientava en la foscor els grups de navegants perduts, cercant la veritat més enllà de la realitat maldestre que els aclaparava.

El far es diu Marisa Ibáñez. La vaig conèixer als anys noranta en les lluites del GEVEN per salvaguardar el delta de les Madrigueres i tantes altres coses. Ella ens organitzava xerrades de les denúncies ambientals a la seva biblioteca, al Casal de Cunit. Divulgava les propostes i ens feia costat. Discreta i resilient, l'anaves trobant a tot arreu on calia. A principi de segle, en la lluita contra l'ocupació logística al Penedès o en les reivindicacions per la vegueria pròpia, després, tallant l'AP-7 el 3-O.

Entregada i natural. Posseïa una veu atraient, i l'accent aragonès li donava una dimensió calidoscòpica a la llengua. Sempre mantenint a ratlla el poder amb una mà i, amb l'altra, generosa, oferint les possibilitats de llibertat a qualsevol que ho demanés. En el conflicte de la Plana del Castell, t'he trobat a faltar. Vull creure que estàs entre nosaltres, com el Pep Blasco i molts altres, formant aquest univers estelat del nostre Territori, il·luminant la foscor democràtica que estem vivint. Bon viatge, Marisa! Quan arribis, recorda't d'enviar-nos les teves esperances.

paubatlle.blogspot.com

L'ENTREVISTA

Eva López

"La pandèmia només ha fet que agreujar una ferida social que encara no havia cicatritzat"

Francesc Roig

La pandèmia actual ha agreujat la ja delicada situació social al país.

Sí a Càritas, hem multiplicat per tres el nombre d'ajudes que donàvem. I amb això s'hi han trobat la majoria d'entitats del Tercer Sector. Es podria dir que aquesta és més una crisi social que sanitària, tot i que és evident que aquesta darrera també ha estat ben real i crua.

El problema és que ha plogut sobre mullat? Hem entrat en una crisi sense haver superat l'última?

Sí. Quan la pandèmia va esclatar, encara hi havia molta gent que arrossegava les conseqüències de la crisi del 2008. Encara que moltes administracions assegurin que la crisi econòmica ja estava superada, encara era latent en molts sectors de la societat. La pandèmia només ha fet que agreujar una ferida social que encara no havia cicatritzat.

I la ferida que s'ha obert serà encara més gran?

El darrer baròmetre de la pobresa diu que sí. Que aquesta vegada les coses aniran més mal dades. La situació que estem vivint ha fet aflorar problemàtiques que sabíem que existien, però que no veïem, com l'economia submergida. Servei domèstic sense contracte, per exemple. El confinament ha fet sortir a la superfície alguna d'aquestes pràctiques que ara han deixat molta gent sense ingressos.

I a això cal sumar-hi els ERTOS.

Això mateix. Hi ha moltes empreses que estan sobrevivint gràcies a aquesta figura, però ja veurem què passa quan l'estat d'alarma acabi. Preveiem que hi haurà molta gent que es quedarà sense feina, i amb poques opcions

de trobar-ne. A tots aquests se'ls haurà de donar suport d'alguna manera. La perspectiva que tenim davant no és gens engrescadora.

Una visió catastrofista...

No, no ho és gens, és realista. A Càritas ja preveïem que tard o d'hora esclataria una crisi. No pensàvem que seria com la que hi ha hagut, però sí que es veia a venir una nova crisi social. L'informe FOESSA ho reflectia.

I què ha fet la Taula del Tercer Sector per encarar-la?

Les entitats que formem part de la taula hem posat a prova les capacitats de

l'administració per gestionar aquestes situacions. Les entitats que treballem al territori són les que majoritàriament ens hem fet càrrec de les ajudes, i estem demostrant que les organitzacions socials són essencials per al manteniment del país.

No s'ofengui, però que entitats socials hagin de donar resposta a les necessitats de la població no diu gaire d'un país.

El problema és que des de l'administració, moltes vegades, es busquen solucions teòriques a problemes que necessiten respostes pràctiques. Ara s'ha aprovat l'Ingrés

Mínim Vital (IMV), que cal que sigui compatible amb altres ajudes de les administracions autonòmiques. Tanmateix, aquest IMV no començarà a posar-se en pràctica fins la segona meitat de juny, i mentrestant què fem amb la gent que no té cap mena d'ingrés? Als despatxos tot sembla molt fàcil, però a peu de carrer costa molt tirar endavant els projectes.

Sent que no es reconeix prou la feina que fan les entitats del Tercer Sector?

Moltes vegades no. I no només la feina que fem nosaltres, sinó la de tots els serveis essencials. Aquesta pandèmia ho ha posat sobre la taula. Si en el seu moment s'hagués invertit més en sanitat, potser la cosa hauria anat diferent. Tinc la sensació que quan es fan inversions es pensa en l'aparador electoral, més que no pas en el que necessita la gent.

L'ideal potser seria que no hi hagués entitats socials.

Que no fossin necessàries. Sí, les entitats com Càritas anem a contracorrent. Com més crisi hi ha, més necessaris som. Antoine de Saint-Exupéry ja ho deia a *El Petit Príncep*: "L'essencial és invisible als ulls". I jo ara afegiria un matis de canvi: "L'essencial s'ha fet visible als ulls". La Covid-19 ha posat de manifest necessitats que ja hi havia, però que potser no volíem veure.

Les crisis ens fan adonar de coses bones, però també dolentes.

Sí, i aquesta vegada no ha estat diferent. Molta gent s'ha deixat la pell per reduir els efectes de la pandèmia, però detectem que en alguns estaments socials hi hauria hagut d'haver més implicació. Alguns ajuntaments, per exemple, han negligit l'empadronament en estat d'alarma. Això no es pot permetre, i per això mateix ho hem denunciat públicament.

Ara és hora d'apostar sí o sí per les polítiques socials?

I tant. Des de la Taula del Tercer Sector hem demanat que els pressupostos han d'anar en aquesta línia, perquè si no és així, patirem de valent.

Coronavirus versus teletreball

Maria Torra

Guardes dades de clients o arxius confidencials d'empresa als ordinadors? Saps quina seguretat tenen els wifis dels treballadors fora de l'empresa? Accedeixes des del mòbil a dades de l'empresa? Si has contestat que sí a alguna d'aquestes preguntes, per a la teva tranquil·litat necessites prevenció tecnològica i financera. Paral·lelament al coronavirus, hi ha hagut una onada d'estafes infectant les xarxes de mentides. Ens preguntem què hi guanyen, amb tot això. Doncs busquen generar un caldo de cultiu de por social que faciliti l'èxit d'un ciberatac. Mentre uns pateixen, altres maquinen i estan de festa. Les estafes digitals augmenten aprofitant que tenim moltes preocupacions, i darrere d'un mail disfressat del Ministeri de Treball per suplantació d'identitat hi ha xantatges, robatoris i infeccions a cabassos. Es detecten unes 8 notícies falses al dia, i la gent les comparteix sense contrastar. Al cap de 2 o 3 dies de campanyes de 'fake news' es produeix un atac cibernètic. Entre la tensió ciutadana i el teletreball estem, més que mai, exposats a fer clic a una estafa. Si en el dia a dia no ens endinsem en un carreró fosc i sense sortida o no obrim la porta a qualsevol que truca al timbre de casa, a internet hem d'extremar la prudència, sobretot quan rebem correus electrònics, SMS o whatsapps de destinataris desconeguts. Hi ha un munt de recomanacions tècniques que dona la ciberseguretat. I ja que no serà mai al 100% garantida, perquè depèn de múltiples factors, és convenient tenir assegurats els ciberriscos com a solució financera. No s'ha de tenir por, sinó que s'ha d'estar al cas, ser prudent i confiar en especialistes.

www.dracma.cat
maria.torra@dracma.cat

Subscriu-te a

el 3 de vuit .cat

EL PENEDÈS COM TU L'ENTENS

des de 1982

Truca al 93 892 10 35

i entraràs en un sorteig per aconseguir

UNA CISTELLA

Caprabo, referent en productes de proximitat

caprabo amb EROSKI